

Alpacasalamanderei / Tony Coppo

‘De alpacasalamander twerkt!’ riep ik door een rode megafoon in de weide waar het gras groeide tot navelhoogte. ‘Ofwel blijf je zwijgstaan, knuppelstijf, alleen je vacht-haar mag windwapperen, ofwel gaan jullie allemaal als een stel volbloedbluffers door de knikknieën voor deze alpacasalamander op de grappvloer.’

Mijn pijpkonijnen slikten en staarden met harde lijven zonder hun kop te bewegen afwisselend naar mij en de alpacasalamander. De lucht geurde gebeurtenis. Maar welke?

De alpacasalamander, die nog maar een pas of drie van ons verwijderd was, duwde zijn kromme staart in de lucht en liep als een keizerlijke hofhond langzaam door de konijnen. Keurend. Hij bromde en knorde. De pijpkonijnen knielden snel elk naast elkaar voor de grootste alpacasalamander van de wereld.

‘Mooie vlieger,’ zei ik, wreef over zijn achterbil en hij gromde zeemzacht.

‘Juist,’ zei de alpacasalamander. ‘Dit is de mooiste vlieger.’

‘Uiterst mooie vlieger,’ mompelde ik en smiet de megafoon in het gras. De alpacasalamander haalde mijn pollehand naar zijn mond en likte aan mijn keutervingers.

‘Wat is er mooi aan die vlieger?’ vroeg het dikste pijpkonijn, nam een kwartelwortel uit de vachtzak en propte het in haar bekmuil. Ze smakte driemaal en kuchte eenmaaltwee. ‘Ik vind hem akelig uitstekend.’

‘Mijn vlieger,’ zei de alpacasalamander, ‘vliegt harder dan een F-16.’ Hij lachte kortvaststandig.

‘Niemand bezit er zo een, behalve hijdiedaar,’ zei ik en wees naar de vlieger van de alpacasalamander. Hij leek roder te kleuren.

‘Wat een monster,’ zei het jongste pijpkonijn. Ze had voor de gelegenheid een rode stringtanga uitgekozen. Ze tuitte haar lippen en stijfde de oren.

De alpacasalamander knipoogde naar het jongste konijn. Ze bloosde, trok wat graszaad af en smeerde het in haar vachthuid. De derde volle maan scheen blauwlicht in de oranje kromhorizon. De oudste beukeik zwaaide en strookte donkerzwart.

De alpacasalamander rilde, schudde zijn voorpoten eerst links en dan rechts, rekte zich uit en blauwbekte. Hij boog zijn staart en legde een ei. Iedereen gaapte in betovering naar het ei en was stil.

Toen we uit onze eiertrance ontwaakten, was de alpacasalamander verdwenen.

Creatief Schrijven®

Walsekaai 15, 2000 Antwerpen | 03 229 09 90
info@creatiefschrijven.be | creatiefschrijven.be

De konijnen panikeerden van de bekommernis. 'Waar is ie?' vroegen ze. 'Hoe kan dat?' zeiden ze. Een smikkelzwaluw keelde luid. De grootste alpacasalamander van het wereldvlak was weg. Wat nu?

Het jongste pijpkonijn vonden we ook niet meer.

'Dat is vet ei,' zei het dikste pijpkonijn, fleemde met de neus en scharte aan een blokrots.

'Alpacasalamanderij,' zei ik.

Eervolle vermeldingen

Mijn Universum van de Verbeelding / Ulrike Mees

Mijn ideale wereld is een rijk vol verhalen ...

Wie dit Universum van de Verbeelding binnentreedt wordt ontdaan van rang of status, ondervindt hinder door hitte noch kou, voelt honger noch dorst. Hij ervaart enkel een alles overheersende nieuwsgierigheid naar de magie die in de alomtegenwoordige woorden is besloten.

Dit verhalenrijk baadt in de warmgouden gloed van sfeervolle leeslampjes. De geur van boeken verzadigt er de zintuigen. Rijke aroma's van papier, inkt en lijm hebben een licht bedwelmend effect op de reiziger. En het gefluister van zacht voorgelezen woorden vormt een aangenaam geroezemoes, dat de bezoeker als rustgevende muziek in de oren klinkt.

Tijd is er relatief. Die wordt opgerekt of samengedrukt naargelang de literaire noden van de individuele bezoeker.

De reiziger verkent deze wereld op eigen tempo. Hij kan dwalen tussen de verschillende literaire genres, zonder vooropgesteld plan of doel. Hier en daar halt houden om zich onder te dompelen in een verhaal, om daarna verder op ontdekking te gaan.

Na het binnentreden van dit verhalenrijk door de legendarische Poort der Verbeelding bevindt de reiziger zich meteen in een weids landschap vol romans. Opgestapeld tot imposante boekenheuvels proberen ze de bezoeker met hun kleurrijke kaft, originele thema en sprekende achterflap te verleiden om gelezen te worden.

In de veilige beschutting van dit heuvelslandschap bevindt zich het felgekleurde Dal der Kinderboeken. Speelse prentenboekjes in dik karton, met grote letters en nieuwsgierigheid prikkelende flapjes, nodigen de jonge wijsneus uit tot een uitdagend spelletje kiekeboe.

De kleine ontdekkingsreiziger vindt er zeker het broodkruimelpad dat leidt naar het rijkkelijk met suikergoed versierde peperkoeken huisje, de verleidelijke toegang tot het Sprookjesbos. Na een hap van dit zoete bouwwerk nodigen vertrouwde sprookjesfiguren kleuters en oudere dromers uit om samen hun gekende avonturen te beleven. Achter dit fantasierijke bos ligt het knusse Voorleestheater, met talloze verhalen over ridders en prinsessen, pony's en unicorns, superhelden en eigenzinnige kleine meisjes. Voor het jonge volkje dat zelf de kunst van het lezen onder de knie wil krijgen is er een keur aan AVI-boekjes, in elke mogelijke moeilijkheidsgraad, over eender welk onderwerp!

Even verderop bevindt zich het ietwat duistere Bos der Jongeren. Een uitdagend parcours met krachtige slam poetry en woke verhandelingen leidt naar een diepblauw nevelig meer met Young Adult literatuur. De dappere die zich dieper het bos in waagt ontdekt uiteindelijk de geheimzinnige Grot van Science Fiction en Fantasy. Eigenzinnige eposen vol fantasiewezens en toverkracht steken er als felgekleurde kristallen uit de iriserende wanden, klaar om afgebroken en beleefd te worden.

Naast deze grot kan de liefhebber van spanning en sensationele plotwendingen omhoog klimmen over een uitdagend rotslandschap, waar thrillers en whodunits als in het oog springende keien de paden markeren. Halt houden doet de reiziger hier op eigen risico. Men zou niet de eerste overmoedige zijn die, nagelbijtend bij een onverwachte cliffhanger, lezend van de rotsen de diepte in tuimelt.

Een diepte die uitkomt op het magische Strand van de Wereld- en reisliteratuur, waar het aangenaam verpozen is. De hagelwitte vlakte is er bespikkeld met parelmoeren boekschelpen. Die, dicht tegen het oor gehouden, met een heerlijk exotisch accent fluisteren over verre oorden en rijke culturen. Reisverslagen dobberen trillend van ongeduld in de branding, klaar om de nieuwsgierige die ze opvist mee te nemen op onvergetelijke excursies.

In de wat verderop gelegen verborgen Lagune van de Guilty Pleasures ontdekt de reiziger boeketjes zeemzoete stationsromannetjes, suikerspinkleurige teenage love stories en beduimelde doktersromances. Om met steeds roder wordende konen of een besmukte lach te doorbladeren, en instant gelukkig weer verder te gaan.

Wie van hieruit het binnenland in trekt doorkruist velden vol elegante haiku's; met zorg te plukken, en na het gelezen genot opnieuw voorzichtig terug te leggen, als gift voor komende bezoekers.

Speelse cursiefjes dartelen er met de reiziger mee. Ze vleien zich met plezier neer op een uitnodigend uitgestoken hand en fladderen na het ontlokken van een monkel- of bulderlach vrolijk verder.

Dit lieflijke landschap wordt doorsneden door een meanderende poëzierivier. Met een eenvoudige handbeweging schept de bezoeker een gedicht uit de kabbelende golven, om het in alle rust in zich op te nemen.

Hoog boven de oever, centraal in dit Universum van de Verbeelding, torenen twee majestueuze bouwwerken, die de reiziger onweerstaanbaar naar zich toe trekken. In de indrukwekkende Bibliotheek der Klassiekers, waar enkel de meest invloedrijke werken uit de literaire geschiedenis een onderkomen kregen, kan hij zich in een gewijde sfeer verwonderen over zowel zorgvuldig getekende papyrusrollen en rijk bewerkte kloosterboeken, als over eerste uitgaven van Tolstojs "Oorlog en Vrede" en Tolkiens "Lord of the Rings". De kleine, maar daarom niet minder verbazingwekkende, Tempel der Nobelprijswinnaars herbergt alle werken die ooit door een laureaat van de Nobelprijs voor de Literatuur werden opgetekend. Deze kan enkel in absolute stilte worden betreden. Een statig contrast met het nostalgische gezucht dat weerklinkt in de nabijgelegen Tuin van de Vlaamse Filmpjes en het verwachtingsvolle geknisper van versgeperst papier in de Serre van de Rijpende Manuscripten.

Hoewel men tijdloos lang kan ronddolen in deze boekenwereld, is verdwalen er onmogelijk. De mythische creaturen uit lang vervlogen tijden die er in het woeste Woud der Mythen en Sagen hun onderkomen hebben gevonden, bieden met genoeg hun diensten aan als alwetende gids. Terwijl ze hun gasten op sleeptouw nemen halen deze (half)goden, centauren, saters en helden herinneringen op aan de avonturen die zij in hun roemrijke verleden hebben beleefd.

Dit idyllische oord met zijn bijzondere bewoners is vrij toegankelijk voor eenieder die zich onbevangen wil laten verrassen, die vrij van vooroordelen wil kennismaken met personages van diverse pluimage en kunstig vormgegeven woordconstructies. Goed verborgen in de plooien van de realiteit, maar eenvoudig te bereiken voor wie zich openstelt voor de kracht van de verbeelding en de magie van goedgekozen woorden.

Mijn ideale wereld is een rijk vol verhalen ...

Een universum van ongekende waarde. Niet objectief meetbaar in harde valuta, strakke grafieken of begeerlijke bitcoins ... Wel in de vorm van ervaren emoties, toenomen kennis en geprikkelde nieuwsgierigheid.

Ik neem u er graag mee naartoe!

Niemandland / Poetic Sunset Dreams

Laten we verdwalen in een niemandland
 In het bos, of op een steppe
 Aan de kliffen, of op een vlakte
 In een woestijn, of een oerwoud
 In de bergen, of aan de zee
 Op een onbewoond eiland, of in de stad
 In het Noorden of het Zuiden
 In het Oosten of het Westen
 Laten we verdwalen waar niemand bekend
 Ons vinden kan

Laten we verdwalen in onze mooiste gedachten
 In een door ons zelf, gecreëerde fantasiewereld
 Neem me mee
 Ver weg
 Of toch dichtbij

Blijf bij me
 Volg me
 Want ons richtingsgevoel
 Drijft ons subtiel uit elkaar

Laten we vertrekken op een avontuur
 Met enkel het noodzakelijkste in onze rugzakken
 Niet denkend aan morgen
 Levend van dag tot dag
 Laten we verdwalen in onbekende landen
 Op onbekende terreinen
 Met enkel een nostalgische zweem van hoe
 het ooit was
 Thuis

Nieuwe horizonnen komen in onze blikvelden
 Met de roep naar het onbekende, naar het nieuwe
 Tegenhouden kunnen we het niet
 Sterker dan onszelf
 Wat ooit thuis was, is nog maar een verre gedachte
 Verdwaald zijn we
 Waar niemand, inclusief wijzelf,
 Ons ooit vinden kan
 Aangetrokken tot de lokkelijke roep van het onbekende,
 de lust naar het avontuur en het mysterie van het nieuwe
 verdwalen we in een niemandland

De dag is een hangmat in de nacht / Geert Viaene

we liggen zij aan zij achter de oude paardenstal
in de weide waar brandnetels torenhoog tussen
braambessen uitschieten, we houden elkaar vast

rollen door het gras, de helling af tot aan de kikkerpoel
waar de afgeknapte zomereik zijn takken over het water
uitstrekt om de vissen schaduw te gunnen, we houden

onze adem in tot we de leeuweriken zien verdwijnen
in het blauw dat pijn doet aan de ogen, het duizelt
piepkleine lichtflitsen krioelen kriskras in ons hoofd

we blijven liggen tot het duistert en de eerste sterren
op ons afkomen, we proberen elk voor zich in te slapen
maar blijven frutselen aan elke ronding, elke uitstulping

elke gleuf, deze eindeloze streling vormt een tweede huid
de zaadjes van de moerasspirea ploffen, is dit de oerknal
de dag verandert 's nachts langzaam in een hangmat